

השקפה צעירה

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"אשר נשבע ד' לאבותיכם לתת להם, כימי השמים על הארץ".

ולכאורה הפסוק תמוהה, והרי הקב"ה לא נתן את הארץ לאבותינו כי אם לנו, ולמה אם כן אומר הפסוק 'להם'? היה לו לאמר 'לכם'.

ובפרשתינו כתיב "לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את-ארצם, כי ברשעת הגויים האלה ד' אלוקיך מורישם מפניך". ואומר אור החיים הקדוש, שאם כי הדור מקבל הארץ שגדל ונולד במדבר היו צדיקים, כמו שנאמר "ואתם הדבקים בד' אלוקיכם חיים כולכם היום", אם זאת ללא זכות אבות לא היה מגיע להם הארץ. בדומה לזה, אומר הקב"ה לדוד שהוא לא משתוה לאברהם יצחק ויעקב, כי לא עמד בניסיון. וידועים דברי הצדיקים, ש"מעשה אבות סימן לבנים" ולפי זה, גם כשחנה מאבדת במסירות נפש את שבעת בניה, היא מוצאת את הכח בתוכה למסירות נפש זו מתוך הירושה התרבותית והגנטית כמעט, שקיבלה מיצחק, אבל ליצחק, או ליוסף, לפני שאיש אי פעם עמד בניסיון כזה בעבר, היה לאין שעור יותר קשה. ונראה שהלימוד העיקרי לנו ממסר זה, הוא הכרת הטוב, ותודה, שכל שנכיר בטוב שקבלנו מאבותינו, יותר יסתייע בידינו לעמוד בפיתוי יצה"ר שתוקף אותנו, בזכותם. כיוצא בזה אומר הפסוק בפרשתינו "ועתה ישראל, מה ד' שואל מעימך (?) כי אם ליראה את ד' אלוקיך, ללכת בדרכיו, ולאהבה אתו ולעבוד את ד' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך". וידועים דברי חז"ל אתו מילתא זותרתא? האם זו בקשה כה מועטת שתצדיק את השאלה בפתיחה "מה ד' שואל מעמך"? ועונה הגמרא שלמשה היתה זו משימה קלה. ושוב נשאלת השאלה, מה זה משנה כמה קל היתה המשימה למשה, הוא הרי מדבר עם עם ישראל, לא עם עצמו? ושוב התשובה היא שכשעם ישראל מחובר למשה, גם להם קל הדבר, ליראה את ד', ולאהבה אותו בשני יצריהם (בכל לבבך), וגם עד מסירות נפש (ובכל

נפשך). וכך גם בפסוק שמסכם את האכילה, שער גדול יצה"ר בחיי האדם, התורה אומרת "ואכלת ושבעת וברכת" כלומר, אם תברך ותכיר טוב, לא תפגע מיצה"ר. ולכן מדגישה היהדות כל כך את לימוד חויות הדורות הקודמים. "כי עיניכם הרואות את כל מעשה ד' הגדול אשר עשה. ושמתם (אל תשכחו) את כל מצוה אשר אנכי מצוך היום, למען תחזקו (הזכרון מחזק) ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה (והחזק מזכה אותנו בארץ). ולען תאריבנו ימים על האדמה (וגם אחרי שירשתם, אם תשכחו זכות ומידות האבות, והקשר שלכם יחלש, ולא תנצחו את יצה"ר דרך המידות שהנחילו לכם אבותיכם, מיד תגלו. כי האדמה) אשר נשבע ד' לאבותיכם לתת להם (ורק אחרי) ולזרעם, ארץ זבת חלב ודבש".

ד' יזכינו להתחזק במידות האבות, ושנזכור שרק כצאצאיהם יש לנו נחלה בארץ, ולא לנו הובטחה הארץ, אלא להם, וממילא, נזכה להבטחת הכתוב "לא יתיצב איש בפניכם ופחדכם ומוראכם יתן ד' אלוקיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דיבר לכם", בב"א.

בית המדרש חזון הדור הצעיר זקוק לספר תורה מהודר שאינו משוח. מעוניין לתרום ספר תורה! ?

הכנסתם ספר תורה אך קוראים בו לעיתים רחוקות, כיוון שישנם סיפרי תורה נוספים בית הכנסת ?

והשוב לך שיקראו בספר התורה מידי שבוע ?

בית המדרש "חזון הדור הצעיר" מבקש את עזרתכם בתרומת ספר תורה ספרדי שאינו משוח לפרטים מיכאל 0525241675

יום שישי
 כב' אב ה'תשע"ו (26.8.16)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

- מה בפנים?**
- חינוך באהבה
- קערה מלאה וקערה ריקה
- מושג השבוע
- ברכת המזון
- מבט לעומק
- להקשיב לעצמי
- הלכה בהרחבה
- מלאכת דש
- ממטעמי המטבח
- עוגיות אלפחורז

שבת פרשת "עקב" שבת מברכי

כניסת שבת	18:51	יצאת שבת	19:41
הגלילית חצור			
בית שאן	18:42		19:49

"איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק..."

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

קערה מלאה וקערה ריקה

מספרים על הגאון מסלונים ז"ל שפעם אחת הביא לפניו איזה מחבר את חיבורו, שהיה כולל פירוש מפורט על ספר קהלת, כדי שייטן את הסכמתו עליו, הגאון הזה כנודע, היה מבקר גדול על חיבורים חדשים וקשה היה מאוד למחבר חדש להשיג את הסכמתו, אבל כשהגאון הנ"ל שם עינו בחיבור הזה, הנה תכף כשעלעל בו איזה דפים, אמר בנוח רוח גדולה: "רבי מחבר, אגיד לכבודו את האמת ומקצת שבחו בפניו, אמנם חכם גדול מאין כמותו הוא כבודו". המחבר הזה נהנה, כמובן, מזה הנאה גדולה, אבל מצא לנכון כנהוג להראות, כי לא רק חכם גדול הוא, אלא גם עניו גדול הוא ואמר: "יאמין לי רבי, כי לא מחכמתי היתרה חיברתי את החיבור הזה, אך הייתה בזה סייעתא דשמיא וזכות אבות".

אכן הגאון התעקש ואמר: "לא ולא, רבי מחבר, אינני רואה בזה לא סייעתא דשמיא ולא זכות אבות, אך פשוט כפשוטו חכמה גדולה".

כשהמחבר שאל לו, שיאמר לו ממה הוא מתפעל כל כך מחיבורו, ענה לו בניחותא: "הרי ידוע לכל, ששלמה המלך היה החכם מכל אדם, ואתה בפירושך הנך מהפך להשוטה מכל אדם ח"ו, וליהפוך את האדם היותר גדול להשוטה היותר גדול, לזה דרושה באמת חכמה יתירה למעלה מכוח האנושי".

נקודות לחשיבה

- ***דרכי משוב** – איך להשיב לאדם שמבקש חוות דעת על מה שיצר, גם אם הדברים לא נראים לך.
- ***זהירות במתן משוב** – יש להיזהר במתן משוב, כדי לא לגרום לילד להיעלב, נדרשת מחשבה וזהירות רבה.
- ***משוב ושיקוף** – בעיקר לילד חלש אן לתלמיד חלש יש לנקוט משני זהירות, יש לתקן אך לא לפגוע.

"חכם הוא האדם, אשר אינו משלים בחוכמתו".

מניין פועלים

בכל ימות השבוע א'-ה' בשעה 05:10
בבית המדרש "חזון הדור הצעיר"

נר ה' נשמת אדם

יזכור

◇ מרים בת מורורי ז"ל	◇ מרדכי בן מרים ז"ל
◇ רבקה בת פרי ז"ל	◇ מרים בת וואסי ז"ל
◇ דוד בן יהודה ז"ל	◇ עיוש בר איטו ז"ל
◇ רחמים בן יהודה ז"ל	◇ ליזי בת מרים ז"ל
◇ מרדכי בן ציפורה ז"ל	◇ עזיזה איבגי בת סולטנה

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

- א. איך ניתן להגיע למס' 25 בעזרת שימוש בספרות 2,4,6,8 (פעם אחת כל סיפרה) ו-4 פעולות החשבון?
- ב. מצאו דרך נוספת בעזרת כל פעולה

שאלה מהשבוע שעבר: קבצן אחד אוסף בדלים של סיגריות על מנת לעשות מהם סיגריות. מכל 4 בדלים הוא מכין סיגריה. בוקר אחד הצליח לאסוף 32 בדלים. כמה סיגריות יוכל לעשן באותו היום?

תשובה לחידת מהשבוע שעבר

מהבדלים שהוא אוסף הוא יוכל להכין ולעשן 8 סיגריות. לאחר שיעשן אותם יהיו בידיו עוד 8 בדלים שמהם יוכל להכין עוד 2 סיגריות, ולכן סה"כ הקבצן יוכל לעשן באותו היום 10 סיגריות.

תפילות השבת בבית המדרש

"חזון הדור הצעיר"

(סניף חצור)

שבת פרשת "עקב"

ערב שבת

מניין ראשון - 18:00 (תפילת פלג)

מניין שני - 19:00

שבת בבוקר: 08:00 (קורבנות)

קידוש וכיבוד: 10:09

תהילים לילדים: 17:00

שיעור עם הרב אהרון: 18:40

תפילת ערבית של מוצ"ש: 19:40

לפרטים מיכאל דאודי: 0525241675

מושב השבוע

גרשון האריס

ברכת המזון

בפרשתנו מופיע הפסוק "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ", והוא המקור לחיוב לברך אחרי האוכל.

אולם, החיוב לברך ברכת המזון מן התורה לא קשור דווקא לסוג או כמות של האוכל אלא אך ורק לשאלה של שביעה, וכפי הנאמר בפסוק הנ"ל. אולם, היותה ושביעה מאוכל דבר מאד יחסי לכל אדם, וכתוצאה מכך קיים חשש שמישהו לא יברך בטענה שלא שבע, חז"ל קבעו שחיוב ברכת המזון תלוי בשני גורמים: (1) אכילת לחם ו-2) כמות מינימאלית של "כזית" לחם, גם אם האדם אוכל כמויות גדולות יותר של מאכלים אחרים בתוך הסעודה.

מה גם, שבתורה עצמה לא מופיע נוסח מוגדר לברכת המזון, ולכן היא אחת הברכות הנדירות שלא נתקנה במלואה בבית אחת, אלא ש"התפתחה" במהלך הדורות. עפ"י הגמרא במסכת ברכות מ"ח עמוד ב':

אמר רב נחמן: משה תקן לישראל ברכת הזן בשעה שירד להם מן; והושע תקן להם ברכת הארץ כיון ששכנסו לארץ; דוד ושלמה תקנו בונה ירושלים: דוד תקן "על ישראל עמך ועל ירושלים עירך; ושלמה תקן "על הבית הגדול והקדוש". הטוב והמיטיב" ביבנה תקנוה כנגד הרוגי ביתר. דאמר רב מתנא: אותו היום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה, תקנו ביבנה "הטוב והמיטיב".

ולכן ברכת המזון על פי ההלכה מורכבת מאותן ארבע ברכות, ולמעשה הושלמה רק אחרי מאוד שנים. עוד יותר מעניין לציין שיתר ברכת המזון – "הרחמנים" למיניהם הנוהגים לומר וגם הסיום, שהוספו עוד יותר מאוחר – אינם חלק מקורי של ברכת המזון, והיו גם גדולים, כמו הגאון מווילנה, שאין לאומרם כלל!

סיפור משקפיים טובות

אוהד דהן

האיש שביקש להיות

סתת אחד לא היה מרוצה מחייו. כשעבר פעם מול ביתו של סוחר עשיר, וראה את ביתו המפואר ואת אורחיו החשובים, חשב הסתת: "כמה עוצמה יש לסוחר! הלוואי ויכולתי גם אני להיות סוחר". לפתע, כבמטה קסם, הפך הסתת להיות סוחר עשיר, בעל בית ענקי עם עושר וכבוד. יום אחד ראה את השר עובר בכרכרתו הזזהובה, מלווה במשרתים ובחיילים המכים בתופים לכבודו. קנא בו וחשב: "הלוואי ויכולתי להיות שר חשוב". והנה, הוא הפך להיות שר חשוב הנישא על ידי משרתיו. אך היה זה יום קיץ חם, השמש להטה, והתחיל להיות לו לא נוח להסתובב בבגדי המלכות ברחבי העיר.

הסתכל על השמש וחשב: "כמה עוצמה יש לשמש הזו, הלוואי ויכולתי להיות השמש".

בן רגע הפך השר לשמש והפיץ את אורו מן הרקיע. אך לפתע הגיח ענן שחור והסתיר אותו. בשנייה אחת אבד כוחה של השמש. ושוב הוא חשב לעצמו: "הלוואי ויכולתי להיות ענן זה".

הפך האיש לענן והחל מטייל בשמיים מעל להרים ושדות. אך לפתע הרגיש שהוא נדחף בחוזקה. כשהביט אחורה, ראה את הרוח נושפת בעורפו. "כמה עוצמה יש לרוח, הלוואי ויכולתי להיות רוח" התפלל האיש. הפך האיש לרוח והחל עושה שמות בטבע - עקר עצים, העיף חולות נודדים. אך כשהגיע לאבן ענקית, ראה כי הוא אינו מצליח להזיז אותה. כמה שהוא לא התאמץ - האבן נשארה נטועה במקומה ולא זעה. "כמה עוצמה יש לאבן הזו" חשב. "הלוואי ויכולתי להיות אבן".

הפך האיש לאבן העצומה, והרגיש החזק ביותר בעולם. אך לפתע, באורח פלא, הרגיש כאבים עזים בגופו, ולא האמין: "מי יכול להיות יותר עוצמתי ממני, האבן הגדולה?"

הוא הביט למטה וראה מתחתיו סתת אוהד בפטיש. אז הוא ביקש להיות

הלכה בהרחבה

הרב אהרון חדר

ל"ט מלאכות - מלאכת דש

מסקנות ודינים הלכה למעשה שעלו בשיעור בבית מדרשינו

מלאכת דש פירושה, הוצאת פנים המאכל מהמעטפת הטבעית שעוטפת אותו.

במשכן דשו את הסממנים לצורך מלאכות המשכן המשונות. מלאכת דש היתה נעשית ע"י כעין לוח כבד שנועצים בו מסמרים שהיו מניחים אותו על התבואה, והיו מסובבים אותו ע"י בעל חיים כמו חמור וכדומה, ופעולה זו מפרידה את הגרעינים ממקום חיבורם בשיבולים.

פעולות האסורות בשבת משום מלאכת דש

קילוף - פירוק והפרדת גידולי קרקע מקליפתם בידו, כגון המפרק קטניות מהשרביטין.

סחיטת זתים וענבים - הוצאת יין מן הענבים ושמן מן הזתים. פעולה זו נקראת מפרק והיא תולדה של דש.

חליבת בהמה - הוצאת חלב מן העיטנים, גם פועלה זו בגדר מפרק שאסורה משום דש.

סחיטת בגדים - הוצאת משקה הבלוע בבגד כדי להשתמש במשקה גם זה בגדר מפרק ואסור.

ולפעמים אפשר בסחיטת בגדים להתחייב בשני איסורים גם מפרק תולדת דש, וגם משום מלבן, שהרי הוא מכבס את הבגד שסוחט אותו ובזה חייב גם אם לא צריך את המשקה.

סחיטת פירות:

זתים וענבים סחיטתן אסורה מדאורייתא משום מלכת דש, משום **שעיקרן עומד לסחיטה**.

תותים ורמונים וכל פרי שדומה להם דהיינו **פרות שחלק מהבני אדם אוכלים אותם וחלקם סוחטים אותם** כגון תפוזים וכד' אסור לסוחטם מדרבנן, גזרה שמא יבאו לסוחט זתים וענבים

פירות שאינם עומדים לסחיטה כלל מותר לסוחטם בשבת אבל לא בכלי האמת שבזמננו קשה למצוא פרי שאין דרך לסחטו כלל. ואפילו אדם אחד סחטו דעת החזון עובדיה שעדיין פרי כזה לא נאסר משום שבטלה שעתו אצל כל אדם. (אור ההלכה מלאכת דש)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

ברכה והצלחה

אל נא רפא נא לה

עדה עטייה	◇	אוסנת יסכה בת רבקה	◇
נתנאל טלקר	◇	בירקן בת רותי	◇
עוזי שלי	◇	חנה בת מרים	◇
יצחק ראש	◇	רון בר עדנה	◇
שלום מלכה	◇	אליה בת סיגל	◇
		אביגדור בן שרה	◇

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

להקשיב לעצמי

"הֲיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל מִצְוֹתַי",

מה משמעות הכפילות של "שמעו תשמעו"? מדוע בכלל משתמשים במינוח של שמיעה לגבי קיום המצוות?

חז"ל דורשים שלפני תפילה צריך להיכנס שני פתחים, שתי דלתות, דלת לפנים מדלת. למה הכוונה?

רבי יהושע בן קרחה מלמד אותנו, למה קדמה 'שמע' ל'והיה אם שמעו'? אלא, כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה ואחר כך יקבל עליו עול מצוות. ישנן שתי רמות של "שמיעה", של הקשבה. הראשונה היא קבלת מלכות שמים, נכונות להיכנע ולקבל את דבר ה', אך ישנה רמה עמוקה יותר, פנימית יותר. היכולת לקבל את עול המצוות, זו קבלה שאינה מסתיימת בביצוע המצווה, זו דרך שהמצוות מתחילות אותה.

אם אדם רואה את המצווה כעול ומקיים אותה על מנת לצאת ידי חובה, זו אינה קבלת עול, לא כך מקשיבים למצוות. חז"ל דורשים את הסמיכות של "ואכלת ושבעת – השמרו לכם", השובע הוא מסוכן. ולא רק השובע החומרי, כשאדם "שבע" מעשייה רוחנית, כשכבר אינו משתוקק ומחפש להתקדם, הוא יכול לגרום ל"ועצר את השמים", להפסקת השפע הרוחני המושפע עליו.

המצוות הן כנגד גוף האדם, כנגד האיברים והגידים, הן נועדו לנקות ולהאיר את התוכן הפנימי שלנו, של כל אחד בקול הייחודי לו. זהו השלב הבא, השלב של לשמוע אל המצוות, אל הקול המתגלה בתוך האיברים, הקול הפנימי שנטע בי הבורא. דלת לפנים מדלת. זו משמעות "תשמעו אל מצוותי", ההקשבה למה שהמצוות מגלים לי ובי.

כשאנו מקיימים את המצוות בכדי לשמוע מה המצווה מלמדת אותנו, הקשבה זו הולכת ומתפתחת יחד אתנו, מביאה עמה שפע של תובנות רוחניות "ונתתי מטר ארצכם", כך ניתן להגיע לעמקים נוספים, אם שמוע בישן, תשמע בחדש. בכל יום ניתן ללמוד את ההכוונה החדשה -

"אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם".

וכל זה יכול להגיע לאדם כאשר ברור לו שהמצווה היא לא הסוף, כשהכוונה בעשיית המצוות היא להגיע לחיבור העמוק ביותר, כשהמצוות משמשות כגשר למטרה הנשגבה של -

"לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם".

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

הוראת חז"ל ש"מט"ו באב ואילך דמוסיף... לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו".

...הידיעה בזה, מחזקת יהודי לקבל החלטה טובה להוספה בלימוד התורה, ולהתעלות מעל הבלבולים.. וכיוצא בזה, ולהעמיד את עצמו במצב של אוכלי המן... עכ"פ בשעת הלימוד, ולהתמסר ללימוד התורה באופן ד"כל עצמותי תאמרנה", בהתעמקות ונעימות.. בידועו שהקב"ה מספק לו כל צרכיו.. וע"י עצם ההחלטה בזה - הקב"ה מברך אותה, שמלכתחילה לא יהי לו דאגות..

ממטעמי המטבח

יפית כהן

עוגיות אלפחורז

מצרכים לכ-40 עוגיות גדולות למדי

150 גרם אבקת סוכר	המצרכים:
240 גרם קורנפלור (2 כוסות)	225 גרם חמאה רכה
280 גרם קמח (2 כוסות)	5 חלמונים
1 אבקת אפייה	

אופן ההכנה:

- א. במעבד מזון עם וו גיטרה מקרימים את החמאה ואבקת הסוכר יחד כשלוש דקות מוסיפים חלמונים אחד אחד
- ב. מערבבים יחד את הקמח, הקורנפלור ואבקת אפייה ומוסיפים באיטיות עד לקבלת בצק אחיד. מעבירים לכלי עוטפים ומקררים כשעה
- ג. מוציאים מהמקרר מחלקים ל 2 מרדדים לעובי של חצי סנטימטר קורצים עיגולים בקוטר שתבחרו גדול או קטן מניחים על תבנית מרופדת בנייר אפייה ומכניסים לחצי שעה למקרר.
- ד. מחממים תנור ל 180 מעלות ומכניסים את התבנית שקררנו לאפייה של 10-14 דקות עד שהעוגיות מעט משנות את צבען אך עדיין בהירות
- ה. הופכים חצי מהעוגיות ומזלפים עליהן ריבת חלב בנדיבות, מכסים בעוגייה השנייה בתנועות סיבוביות עד שריבת החלב מבצבצת מהצדדים ומגלגלים בקוקוס. בתיאבון

"כאשר יש לאדם על מה לצעוק, ורוצה לצעוק, אך אינו יכול לצעוק – זוהי הצעקה הגדולה ביותר"

הפתגם השבועי